

împartă reciproc sentimentele și gândurile.

Nu se citesc rugăciuni speciale pentru inele. Înainte de cununie, ele sunt duse în altar, pe Pristol, aceasta fiind rânduiala sfințirii lor: de pe Pristolul Domnului, tinerii, și întreaga Biserică împreună cu ei, cer binecuvântarea și sfințirea acestei căsătorii.

Cu lumânările aprinse, semn de bucurie pentru Taina care va urma să se producă, ținându-se de mâini, mirele și mireasa sunt duși de către preot în mijlocul bisericii. Corul interpretează slavoslovla Dumnezeului-Om, chemând astfel pe tineri să urmeze calea Domnului. Toți tinerii căsătoriți sunt îndemnați să urmeze această cale.

Cuvintele *Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție* sunt urmate de versetele psalmului 127. Preotul merge înainte cădelnițând, iar dacă în biserică slujește și un diacon, acesta îi cădelnițează cu tămâie pe miri, ca pe împărați cu mirodenii, ca pe arhierii cu tămâie: căci ei sunt datori să conducă familia, să întemeieze o nouă biserică în casă.

Talanții primiți în timpul slujbei cununiei sunt daruri care trebuie întrebuințate în vederea creării familiei, a bisericii din casă. Ei trebuie înmulțiți de-a lungul vieții prin muncă perseverentă. Odată slujba cununiei terminată, nu putem pleca din biserică, îngropând adânc în inimă tot ceea ce am simțit în acel moment. Prin ignoranța noastră, putem pierde darurile primite de la Duhul Sfânt.

Familia creștină trebuie să fie purtătoarea Duhului Sfânt. Dobândirea Sfântului Duh de către fiecare membru al familiei trebuie îndreptată spre păstrarea ei, a vieții ei exterioare și a celei lăuntrice. Purtarea Duhului este un dar dumnezeiesc. În care moment apare el, noi nu putem ști, dar cert este că trebuie să fim pregătiți permanent pentru primirea lui, amintindu-ne mereu cuvintele Mântuitorului, că *Împărăția Cerurilor se ia prin străduință și cei ce se silesc pun mâna pe ea* (Mt. 11, 12).

Sursa: **Pr. Prof. Gleb Kaleda**, *Biserica din casă*, Editura Sophia, București, 2006

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 28 mai	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă 1 iunie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 2 iunie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 5-a după Paști (a Samarinenței)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, București - Sector 3

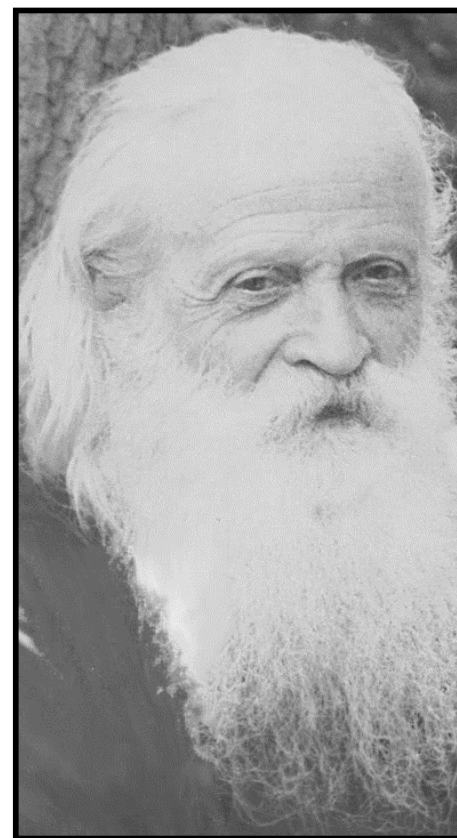

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Veșnicia este originea și scopul timpului. Aceasta este marea mângâiere pe care creștinismul o dă umanității! – Părintele Dumitru Stăniloae

Nr. 541 / 26 mai 2024

PĂRINTELE
SERGHIE ȘEVICI

1903 - 1987

LA INIMA OMULUI SE AJUNGE PRIN RUGĂCIUNE

De cremene să stai în Adevăr, dar cu blândețe să-l primești pe păcătosul înșelat de diavol. Nu judeca, ci arată tuturor iubire. Și să nu zici în sinea ta: Acesta-i păcătos, iar eu sunt drept, că vei avea de îndurat ispită.

Nu cu cuvinte aduci pe altul la credință. Oricât de lungi și frumoase cuvântări ai rosti, rămân tot vorbe goale, de nu e adevăr în viața ta. Se spune că, venind în Alexandria Sfântul Antonie, înfățișarea și purtarea sa au fost mai grăitoare decât toate ritorisirile teologice.

Dracii nu se scot din om cu vorbe, fie ele vorbe sfinte. Ci cu puterea Duhului alungă draci cel care are duh puternic, că-i grea lucrarea și sleiește de puteri. Și izbutește având milă și dragoste de frate și voind să-l vadă izbăvit de rele. Așa, uitând de sine, lasă să

lucreze marea putere a lui Dumnezeu.

Mai înainte însă de-a-i încreștina pe alții, fii tu creștin adevărat, ca nu cumva să ți se spună: „Doctore, vindecă-te pe tine însuși!”. Nu poate pătimășul să se facă apostol și să rămână nerănit de draci. Fii apostol cu fapta, nu cu vorba, ca să nu te întrebe duhul rău: „Îl știu pe Pavel, dar tu cine ești?”

Nu-i om pe lume să n-aibă nevoie de ajutorul tău. Ia seama mai întâi la suferința sufletelor. Cum să-l ajuti, nu-i carte să te învețe. Fă-o cu gingășie. Și cu mare umilință. Mândria otrăvește roadele iubirii. Și uneori e bine iubirea să lucreze, alteori mai bine e să aștepte până ce inima-i vestește. Că iubirea pururi cată la celălalt, gata în orice clipă să-i sară în ajutor. Și rugăciunea o luminează când și cum să ajute. Și tot ea ne face în chip minunat văzători ai tainei celui de lângă noi... Iubirea nu cere mari isprăvi și planuri mari; face mult bine doar cu o vorbă bună, cu o privire, cu o mică rugăciune...

Nu-i om să n-aibă nevoie de bunătatea noastră. Pe nimeni să nu judecăm și pentru toți să ne rugăm, că-s cu toții așa năpăstuiți. Și toți bolnavi. Nu-i unul teafăr cu sufletul. Că tot păcatul e boală. Și chiar de par voioși și zdraveni, în fața veșniciei sunt niște betegi, că nu știu de Dumnezeu. Și mulți din cei ce nu știu de Dumnezeu par împodobiți cu multe și înalte virtuți, iar creștinii câteodată se văd mai răi ca ei. Numai

că aceia nu-L cunosc pe Dumnezeu, și acest păcat al lor e mai mare și mai rău decât toate.

De știi că fratele tău are necazuri, roagă-te pentru el, că-i datorie creștinească, și-ai să dai seama de n-o săvârșești.

La inima omului se-ajunge prin rugăciune. Și ce să-i spunem și cum să-i vorbim tot rugăciunea ne învață.

Păcatul pentru care-l osândești pe celălalt se face păcat al tău. Și întotdeauna, osândind și clevetind, pe tine singur ai să te rănești.

De vezi la ceilalți păcat și suferință, spune-ți: „Eu sunt vinovat!”.

Sursa: manastireasuruceni.md

CUVÂNT CATEHETIC

TAINA CUNUNIEI ȘI SEMNIFICAȚIILE EI

În rânduiala contemporană a Bisericii, Taina Cununiei este compusă din două părți, care urmează imediat una după alta: prima se numește „logodnă”, iar a doua „cununie”. În timpul primei părți, tinerilor li se pun pe degete verighetele, iar în timpul celei de-a doua, mirilor li se așază pe cap cununiile.

Logodna nu este o Taină, ea precede Taina Nunții. Dar în trecutul nu foarte îndepărtat, de cele mai multe ori, logodna era despărțită de nuntă cu câteva săptămâni sau chiar luni, pentru ca tinerii să poată să se

cunoască mai bine și să conștientizeze hotărârea lor și a părinților de a se căsători.

În cartea numită *Tipic*, rânduielile logodnei și ale cununiei sunt prezentate aparte, cu începuturile specifice fiecăreia: *Binecuvântat este Dumnezeul nostru pentru Logodnă și Binecuvântată este împărăția Cerurilor pentru Cununie*.

Logodna, ca orice rânduială bisericească, ca orice rugăciune, are un sens adânc. Cercul este folosit pentru a întări o roată, la fel, este folosit pentru a lega doagele care se întrebuintează la confecționarea unui butoi. Același lucru îl putem spune și despre mirele și mireasa care se leagă prin dragoste, pentru ca împreună să formeze o familie, să-și umple existența cu un nou sens. Un butoi gol crapă, iar unul plin își păstrează calitățile ani în șir. La fel se întâmplă și într-o căsătorie: dacă ea nu este umplută din interior, apar fisuri, sentimentele soților se șterg cu timpul și familia se destramă. Conținutul interior al unei familii creștine trebuie să-l formeze viața duhovnicească și interesele intelectuale comune.

În timpul Logodnei, Biserica se roagă: *Dumnezeule Cel veșnic, Care pe cele despărțite le aduni într-o unire și ai pus dragostea legătură neîntreruptă... Însuși binecuvântează și pe robii Țăii aceștia, povățuindu-i pe dâșii spre tot lucrul bun*.

Și, mai departe, urmează: *unește și păzește pe robii Țăii aceștia în pace și într-un gând... și întărește logodna lor în credință, în înțelegere, în adevăr și în dragoste*.

Toți cei prezenți în biserică sunt chemați să se roage pentru iubirea care îi unește pe miri, pentru unitatea credinței lor și pentru pacea în familie. „Frumusețea trupească [...] poate încânta 20-30 de zile, dar mai târziu puterea ei scade”, scria Sfântul Ioan Gură de Aur. Între tinerii ce se căsătoresc trebuie să se stabilească o unitate mult mai trainică, nu doar o atracție trupească.

Pe partea interioară a inelului mirelui, care se pune pe degetul miresei, era scris numele lui, iar pe inelul miresei pentru mire se scria numele alesei lui. Inelele conducătorilor răsăriteni purtau pecetea casei lor; acest inel era un simbol al puterii: „Prin acest inel Iosif avea putere în țara Egiptului”. Inelul simbolizează puterea și dreptul unuia din soți asupra celuilalt (*femeia nu este stăpână pe trupul său, ci bărbatul; asemenea nici bărbatul nu este stăpân pe trupul său, ci femeia* - 1 Cor.7, 4). Soții trebuie să aibă încredere deplină unul în altul (schimbul de inele), de asemenea, soțul să nu uite de soție, iar soția de soț (numele lor gravate pe inele). De acum înainte, el și ea, așa cum au făcut în Biserică, atunci când și-au schimbat inelele, trebuie să-și